

REFERENCES

1. Гальскова Н. Д. Теория обучения иностранным языкам, Лингводидактика и методика, Гальскова Н.Д., Гез Н.И.,- М.: Академия, 2008.336 с.
2. Навчальні програми для загальноосвітніх навчальних закладів і спеціалізованих шкіл із поглибленим вивченням іноземних мов: Англійська мова; Німецька мова; Французька мова; Іспанська мова. 5-9 класи. К, 2017.113 с. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-5-9-klas/programi-inozemni-movi-5-9-12.06.2017.pdf> (дата звернення: 25.03.2021).

Ляшенко О. О.

група зМАФ–1 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Чорній Р. П.

COLOURONYMS AS AN INTEGRAL PART OF MODERN ENGLISH TEXT

Colouronyms play an important role in the formation of linguistic pictures of the world of different peoples. Certain associations, certain colour preferences are associated with each colour in different linguacultural communities.

Currently, a separate branch of linguistics has appeared, called colour linguistics. Many scientists agree that the problem of studying colour is relevant for modern linguistics. It is important to understand a linguistic description of colour. It seems necessary to investigate and describe why in this or that situation people use one or another colour designation. With the gradual development of the branch of linguistics, which deals with the study of colours, such terms as “colour linguistics”, “colour linguistic picture of the world” have come into use. The study of the theoretical aspects of colour linguistics is associated with the scientific direction of “colour linguistics” [6].

Colouronym is an active and important layer not only in the Ukrainian language, but also in any other national picture of the world. The category “colotonym” is widely studied in linguistic works: Bakhilina N.B. (1975), Vasilevich A.P. (2005), Kezina S.V. (2008) [1, 4, 5,].

Coloronyms (from latin colour + greek onym – name) is used to define the names of any shade of colour. The concept of colouronym may include separate lexemes as well as word-combinations and idiomatic expressions conveying the meaning of colour or shade (red, blood-red, whiteness, light-chestnut, to turn green) [2].

Colour categories are simultaneously determined by the objective material world, and the characteristics of human biology, and human thinking, and cultural factors [7].

Number of colour characters are limited. In this capacity, so-called “primary colours” are used most often: white, black, red, blue, green, yellow and purple. However, this list may vary depending on the specific culture.

According to scientists, it is possible to allocate three basic types of colour symbolism:

1. The colour itself (i.e. in isolation from other colours and shapes), characterized by ambiguity and inconsistency.
2. The colour combination with two or more colours constituting a symbolic whole, the meaning of which is not reduced to the sum of the values taken separately of colours.
3. The combination of colour and shape. The symbolism of colour shapes, and abstract geometric shapes (circle, square, triangle), and specific physical objects, for example, the symbolism of precious stones [3].

Many linguists have conducted studies to determine the frequency of usage of particular designation of colours in various texts and concluded that basic colouronyms (e.g. red) are used more frequently than others. V.A. Moskvich proposed the criteria of distinguishing colouronyms in several levels.

The first level consists the main colouronyms – names of basic colours (white, blue, yellow, grey, pink, green, purple, orange, brown)

The second level consists of two-root lexemes, which are formed by combination of the name of two colours (yellow-blue, orange-pink)

The third level has colouronyms which do not mean colours but only mark the intensity of colour or light and serve as intensifiers (dark, bright).

The forth level of the system is represented by the colour-naming units formed according to the model “object+colour” (dove-coloured, fox-coloured).

The fifth level consists of hyponyms of basic colouronyms. Hyponyms are a set of related words whose meaning are specific instances of a more general word (purple – crimson, violet, lavender) [8].

To sum up, coloronym is one of the important components of linguacultural world that needs further investigation.

REFERENCES

1. Бахилина Н. Б. История цветообозначений в русском языке / Н. Б. Бахалина // – М: Наука, 1975. – 286 с.
2. Борисова Д. Н. К проблеме выбора термина для названия форм цветообозначения в языке / Д. Н. Борисова // Вестник Челябинского государственного университета. Филология. Искусствоведение. – Вып.23. – № 21 (122). – 2008. – С. 4–5.
3. Василевич А. П. Исследования лексики в психолингвистике / А. П. Василевич // – М.: Наука, 1987. – 138 с.
4. Василевич А. П. Цвет и названия цвета в русском языке / А. П. Василевич // – М: КомКнига, 2005. – 216 с.
5. Кезина С. В. Оценочность цветообозначений в русском языке в сопоставлении с другими языками / С. В.Кезина // - М: Наука, 2008. – № 3. – С. 99–107.
6. Комарова З. И., Талапина М. Б. Лингвоцветовая картина мира: ахроматический фрагмент: монография. Екатеринбург: Изд-во Уральский федеральный университет им. первого Президента России Б. Н. Ельцина, 2011. 220 с.
7. Лакофф Дж. Женщины, огонь и опасные вещи: Что категории языка говорят нам о мышлении. / Пер с англ. И. Б. Шатуновского. – М.: Языки славянской культуры, 2004. – 792 с.
8. Москович В. А. Система цветообозначений в современном английском языке // Вопр. языкознания. 1960. N. 6. С. 83–87.

Марущак А. Є.

група АМ–42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Ярема О. Б.

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ТА ЕТНОСПЕЦИФІЧНИЙ АСПЕКТ АНГЛІЙСЬКИХ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК

Упродовж розвитку та становлення історії людства, важливе місце в духовності різних націй займають прислів'я та приказки. Вивченням цього питання займалось багато фольклористів, лінгвістів, науковців, істориків, літературознавців тощо. Дослідження прислів'їв і приказок – тривалий процес, оскільки вони мають складну жанрову специфіку і створюються у процесі живого мовлення [1].

У мовознавстві прислів'я та приказки отримали образні кліше «паремія» – це народні вислови, виражені реченням, а також короткими ланцюжками речень, якими передаються елементарна сценка чи найпростіший діалог [2]. Паремії також ще називають словесні мініатюри, в яких зображено міфічні елементи, доісторичні образи тощо. Завдяки етнолінгвістиці, що вивчає мову етносу, її зв'язки з духовною культурою – релігією, звичаями, традиціями можна краще вивчити історію прислів'їв та приказок [3, с. 14].